

A HAMER-ELMÉLET

Korunk rettegett betegsége a rák. Ha meghallják az emberek ezt a diagnózist, a halálos ítéletükkel egyenértékűnek tekintik. Pedig ma már tudjuk, hogy meg lehet gyógyulni a rák-betegségekben is.

A legújabb orvosi beavatkozások is ezt igazolják; már több mint 25 éve dr. Hamer kutatása és eredménye alapján szintén sikeresen gyógyítják a rákot, az infarktust és sok egyéb degeneratív betegséget.

A hagyományos orvostudomány sok mindent elért az elmúlt százötven év alatt, hiszen ugrásszerű fejlődése a XVIII. század második felétől indult. De vannak kérdések, amelyekkel mind a mai napig nem birkózott meg. A megoldhatatlan tudományos problémáknál gyakran láthatjuk, tapasztalhatjuk, hogy a megoldást egy teljesen új szemlélet, a már meglévő információknak egy más rendszerben való értelmezése, egy más struktúrában való gondolkodása oldhatja meg.

Érzelmi sokk

Dr. Ryke Geerd Hamer szemlélete, rendszere, gyógyító eljárása erőteljes paradigmaváltást hozott a gyógyító szemléletben. Talán ezért is fogadta a hagyományos orvosi kör hihetetlen elutasítással, ellenállással. Mind a mai napig a gyógyítók széles táborához nem jutott el a hameri gondolkodás, miközben dr. Hamer a kutatási eredményeit már 1981-ben hivatalosan dokumentálta a Tübingeni Egyetemen. Azóta több könyvet adott ki, folyamatos kutatásokkal és gyógyításokkal alátámasztotta elméletét.

Dr. Hamer belgyógyász szakorvosként dolgozott, élete tragikus eseményei vezették el a rák kutatásához. Éveken keresztül szisztematikusan vizsgálta a tumor kialakulásának folyamatát, és ez alapján alkotta meg sajátos

elméletét, amelyet a későbbiekben kiterjesztett a degeneratív betegségekre és minden betegségre is. Elmélete szigorú természettudományi alapokon nyugszik, amelynek öt biológiai természettörvénye van, gondolkodása erőteljesen biológiai alapokon áll, s távol áll tőle minden miszticizmus és ezotéria.

Rendszerében feloldódni látszik az a régi problematika, amely a lélek és a test kapcsolatában mutatkozik meg. A hagyományos orvostudományi és pszichoszomatikus rendszerben nehezen magyarázható, hogy érzelmi, lelki konfliktusok, traumák miként okozhatnak szervi elváltozásokat. A holisztikus gondolkodás sem tudta ezt igazából megfejteni,

csak axiómaként elfogadta, de oksági magyarázatot nem nyújtott.

Nézzük meg kissé mélyebb szinten dr. Hamer rendszerét, amelyet új germán orvostudomány néven ismertet! A germán jelző azért került be, mivel új orvostudomány néven akkor már működött Németországban egy holisztikus iskola.

Az első törvényében dr. Hamer azt fekteti le, hogy minden betegséget megelőz egy brutális, drámai, hatalmas érzelmi sokk, amit Dirk Hamer-i-szindrómának (DHS) nevezett el, tragikus körülmények között elhunyt fia emlékére. A DHS biológiai konfliktus, amely teljesen váratlanul, felkészületlenül éri az

egyént. Ez egy vészhelyzeti különprogramot indít be a szervezetben, amely egyidejűleg fut a lélek, az agy és a megfelelő szerv szintjén. Az érzelmi sokkot nem vagyunk képesek intellektuálisan megoldani, helyzetünket teljesen kilátástalannak éljük meg. Még ha beszélünk is az átélt érzelmi helyzetről, csak a történéseket mondjuk el, és nem az átélt érzelmi reakciót, ebből fakadóan elszigetelten éljük meg a helyzetünket.

Az átélt érzelmi sokk nem azonos a pszichológiai értelemben vett érzelmi sokkkal, és az orvosi értelemben használt sokk sem fedi le a dr. Hamer által kifejtett DHS kifejezést.

Ennek a sokknak mindig van biológiai alapja. Különböző szerveink működésüknek megfelelő biológiai programokkal vannak ellátva, amelyek az evolúciós fejlődéssel összhangban vannak. Az érzelmi sokknak mindig megtalálható a mélyen húzó biológiai alapértelme. Ha az egyént egy ilyen típusú érzelmi sokk éri, speciális működésváltozás indul el a szervezetben. Ezt dr. Hamer értelmes biológiai különprogramnak nevezte el, ami alapvetően a túlélés szolgálatában áll. Ezt a különprogramot ki lehet mutatni a lélekben, az agyban és a szerveknél, objektív mérésekkel. A szervezetben azonnal megváltozik a vegetatív tónus, tartós stresszes állapot, ún. tartós szimpatikotonia alakul ki.

A konfliktus oldása

Ezzel elérkeztünk dr. Hamer második téziséhez, amely azt mondja el, hogy minden betegség két fázisból áll, ha a konfliktus feloldódik. Az ősidőktől kezdve a betegségeket két nagy csoportra osztották, ún. hideg és meleg betegségekre. Hamer szerint nincs hideg és meleg betegség különállóan, hanem a betegségeknek két önálló szakasza létezik, ha a konfliktus feloldódik. Minden betegség hideg szakasszal kezdődik, ez a konfliktusaktív szakasz vagy stressz-szakasz, ami a szimpatikus idegrendszer működésének túlsúlyával jár. Jellegzetes tünetei kimutathatók, bár a hagyományos orvostudomány ritkán értelmezi ezt betegségnek. Az egyén a stressz csúcspontján túlterhelt pszichésen, kényszeresen a konfliktuson jár a feje, állandóan azon pörög, a nép nyelve azt mondja: emésztí magát. Nincs étvágya, ezáltal fogyhat, a végtagok tartósan hidegek, az alvás nehézkes, éjszakánként többször felébred. Ez az időszak alapvetően azt szolgálja, hogy képes legyen feldolgozni az egyén a súlyos érzelmi megrázkódtatást.

Az agyi sikon jellegzetes elváltozások mutathatók ki, ún. hameri gócotak találhatunk, amelyek az agy meghatározott területein alakulhatnak ki. Szervi sikon az érzelmi sokk

súlyosságának megfelelő mértékben bekövetkezik az elváltozás. Ha az érzelmi konfliktus feloldódik, a folyamat a meleg szakasszal folytatódik, amelyre a vagotón túlsúly a jellemző. Ekkor az egyén fellélegzik, a feszültség alábbhagy, az erek kitérülnek, a végtagok melegek, az alvás rendezettebbé válik. Az egyén rendkívül fáradtnak érzi magát. Az agyban is változásokat találhatunk, a hameri gókok jellegzetesen átalakulnak. Szervi sikon gyulladások, fertőzések, erőteljes izzadás, szétszórt és helyi jellegű fájdalmak alakulnak ki. A hagyományos orvoslás alapvetően ezt tekinti betegségnek, míg dr. Hamer gyógyulási szakasznak.

Gyógyító folyamatok

A betegségek kialakulását ezentúl messzemenően befolyásolja, hogy milyen csíralemezből épül fel az adott szerv vagy szövetállomány. Az egyedfejlődésben a megtermékenyítés 17. napjától kezdve differenciálódnak a sejtek, endo-, mezo- és ektodermális csíralemezekre. Mindegyik csíralemez a törzsfejlődés bizonyos fejlődési szintjéhez kapcsolható. A fejlődés folyamatában a túlélés és a fajfenntartás érdekében egyre bonyolultabb biológiai programokat alakított ki az egyedekben.

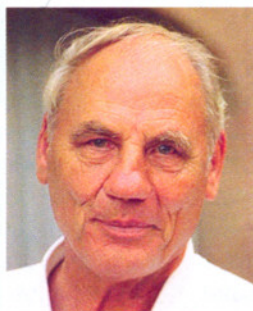
A jelenlegi orvosi rendszerekben a betegségek oki értelmezésénél figyelmen kívül hagyják az ontogenetikus rendszert, csak tünet- és működésalapon közelítik meg a betegségek kialakulását. Hamer elméletében ez forradalmi újítás. A csíralemezek figyelem-

bevételével alapvetően be tudja határolni a betegség formáját és lezajlását, illetve a gyógyulás folyamatát.

Dr. Hamer minden betegség biológiai érzelmi sokkját, agyi történéseit és szervi folyamatát pontosan dokumentálta, ezáltal a gyógyító folyamatokat előre tudja prognosztizálni. Elméletének zsenialitása pontosan ebben nyilvánul meg: a daganatos betegségek teljesen új megközelítésben kerülnek értelmezésre és gyógyításra. Dr. Hamer a daganatos betegek 95–98 százalékát sikeresen kezeli. A daganatos betegségeknek pontosan feltárta a kiváltó speciális biológiai alapokon kialakuló érzelmi sokkot, amelyet ha feloldunk, a szervezet a saját öngyógyító programját indítja el. A gyógyító folyamatokat megfelelő szakértelemmel elő lehet segíteni. A hagyományos orvosi beavatkozásokra, mint amilyen a kemoterápia, a sugárkezelés, a hormonális blokkolás, nincs szükség, sőt kifejezetten károsnak ítéli meg. Műtéti beavatkozásokat dr. Hamer is végez, de csak speciális esetekben, és akkor is a legkörülményesebben, a lehető legkisebb mértékű szükségsszerű műtéti eljárást alkalmazza. Terápiája nem keverendő össze a pszichoterápiával, mert nemcsak a betegség pszichés hátterét tárja fel, hanem annak biológiai, szövettani, életani hátterét is.

KACSÁNDI ELVIRA

elvira.kacsandi@gmail.com

RYKE GEERD HAMER 1935-ben született a Rajna-vidéken. Teológiai, fizikai és orvosi egyetemi végzettséget szerzett, s doktori disszertációját az agydaganatokról írta. Orvosként dolgozva az elmebajok eredetének kutatása foglalkoztatta, később azonban belefogott a rákkutatásba.

Lőfegyverrel súlyosan megsebesített fia, Dirk, a karjaiban halt meg. Hamer doktor hamarosan megbetegedett hererákban, s bár akkor még nem látta a közvetlen összefüggést az érzelmi sokk és

betegsége között, egy müncheni klinikán dolgozva rájött arra, hogy a rákos betegek a daganat megjelenését megelőzően mind súlyos érzelmi megrázkódtatást szenvedtek el. Kutatásait egy kölni klinikán folytatta, s kísérleti eredményeit a Tübingeni Egyetem Orvostudományi Karán nyújtotta be elfogadásra. Mivel az adatok ellenőrzését nem engedélyezték, fölfedezései nem számítottak tudományosan igazoltnak. Megalázó helyzetekben bővelkedő 5 év után elvették tőle az orvosi praktizálás jogát, s egészen 1989-ig kellett várnia, amikor fölfedezéseit Birkmayer professzor, a Bécsi Egyetem rákkutatási tanszékének vezetője hivatalosan is elismerte. Bár 1997-ben letöltendő börtönbüntetésre ítélték korábbi hivatásgyakorlási tilalma megszegéséért, Hamer doktor minden támadás és lejárató kampány ellenére kitartott az új germán orvostudomány néven megalkotott tézisei mellett.